

Sông Xanh là nơi ở chung của bầy hải ly từ bao lâu rồi,
không ai biết nữa.

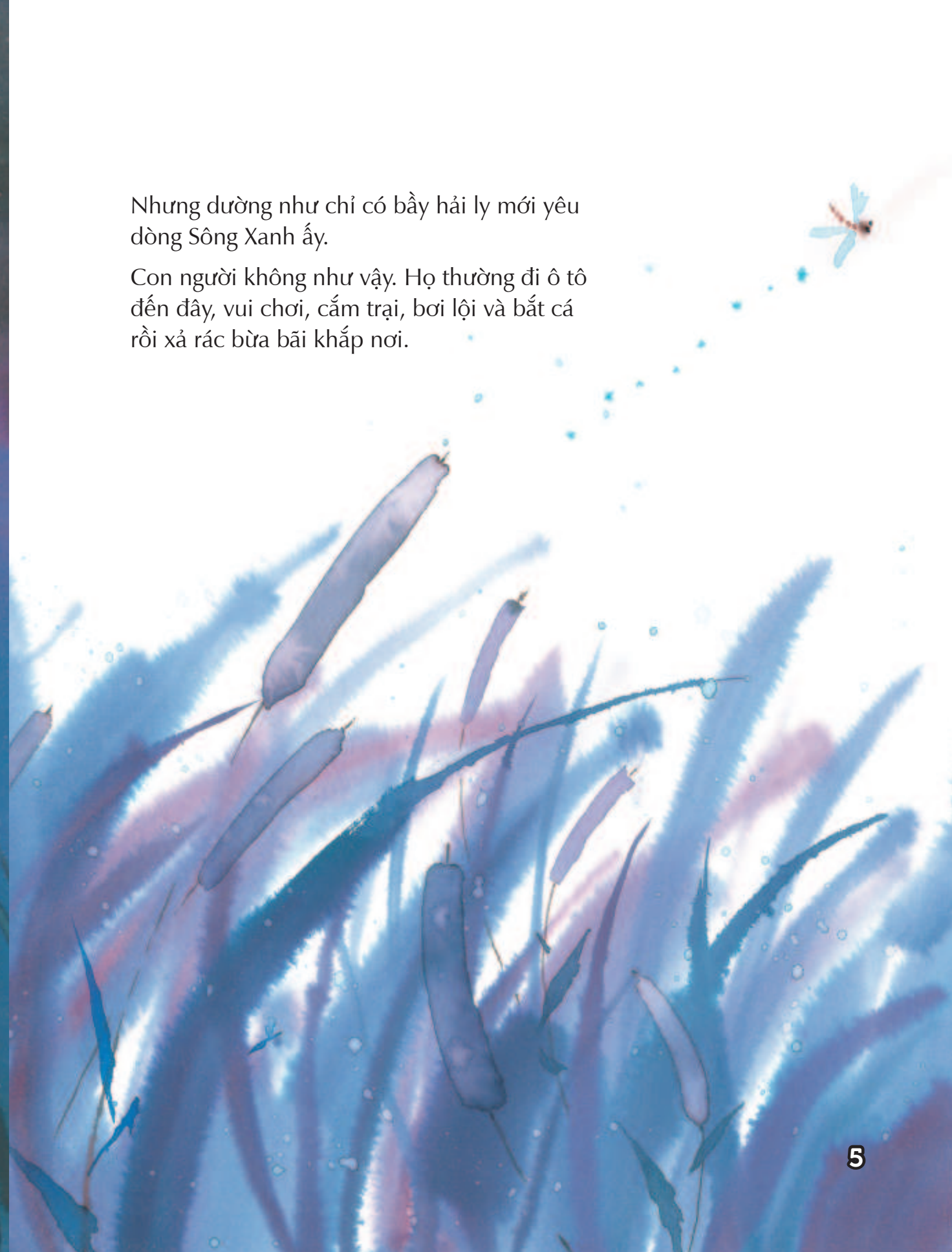
Hải ly nhỏ Kobe yêu dòng Sông Xanh lắm lắm!

Dọc bờ sông xinh đẹp có rất nhiều cỏ cây cho hải ly
làm nhà. Dưới nước thì toàn cá là cá cho hải ly những
bữa ăn thật ngon.

Nhưng dường như chỉ có bầy hải ly mới yêu
dòng Sông Xanh ấy.

Con người không như vậy. Họ thường đi ô tô
đến đây, vui chơi, cắm trại, bơi lội và bắt cá
rồi xả rác bừa bãi khắp nơi.

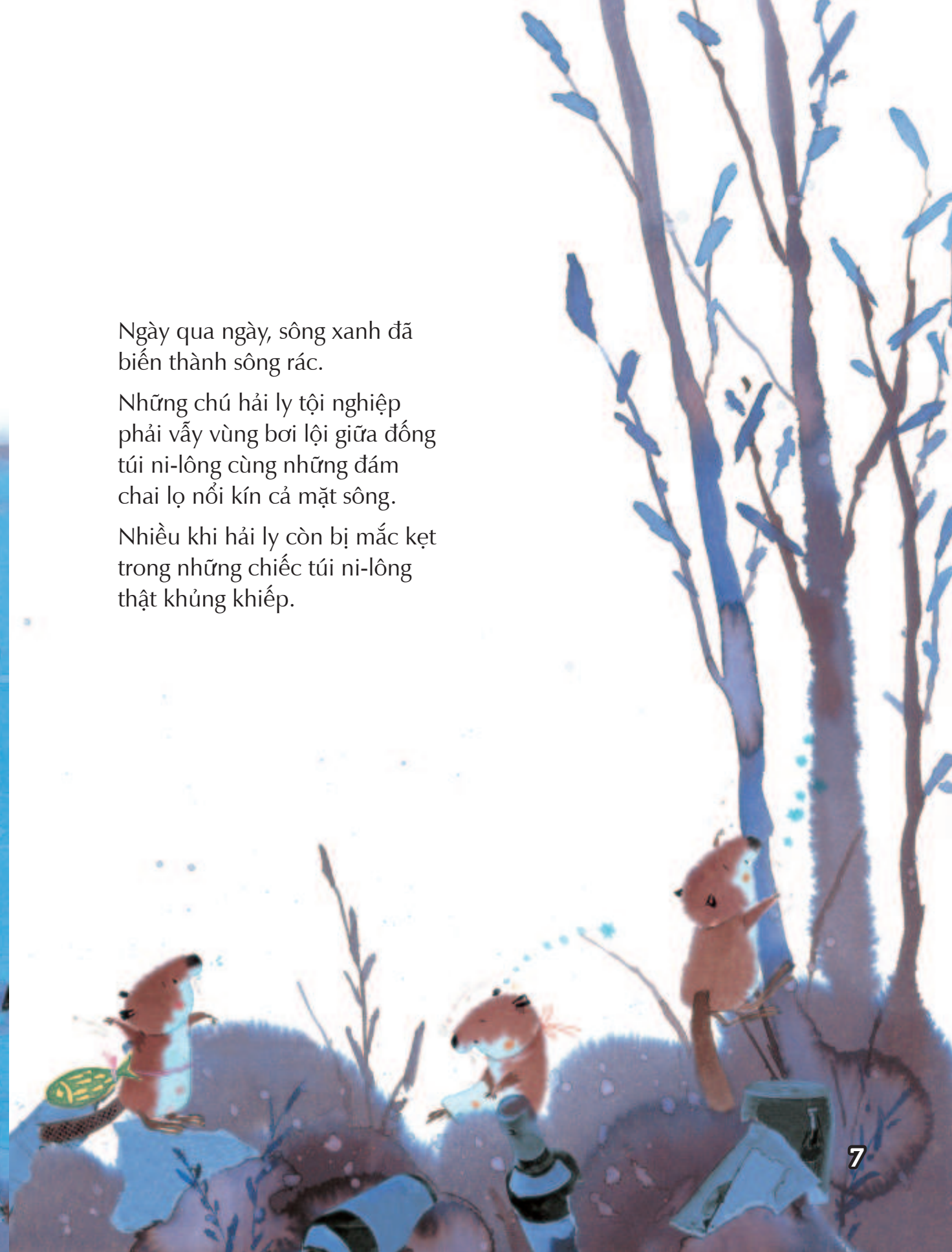

Ngày qua ngày, sông xanh đã
biến thành sông rác.

Những chú hải ly tội nghiệp
phải vầy vùng bơi lội giữa đồng
túi ni-lông cùng những đám
chai lọ nổi kín cả mặt sông.

Nhiều khi hải ly còn bị mắc kẹt
trong những chiếc túi ni-lông
thật khủng khiếp.

An illustration of a cave entrance in a dark, rocky landscape. Inside the cave, a framed picture shows four beavers sitting around a campfire. The scene is dimly lit, with some light coming from the cave's opening.

Nhìn dòng Sông Xanh bị ô nhiễm nặng nề,
bầy hải ly liền họp nhau lại.

“Hãy nhanh chóng rời khỏi đây!”,
rất nhiều hải ly lên tiếng.

“Mau đi tìm một nơi ở mới thôi!”.

Nhưng hải ly Kobe đưa ra một ý tưởng
hoàn toàn khác với mọi người:

“Không! Dòng Sông Xanh là nhà của
chúng ta. Sao chúng ta không cùng nhau
dọn sạch cơ chứ?”.

Chẳng ai để tâm đến lời Kobe nói cả.

Sáng hôm sau, Kobe dậy rất sớm,
vội vàng ra sông thu lượm rác.
Cậu làm việc suốt cả buổi sáng.
Cậu làm việc xuyên cả buổi trưa.
Cậu cũng chẳng chịu nghỉ ngơi khi
màn đêm buông xuống.

Nhìn Kobe mãi mê dọn rác quanh mình, những chú hải ly nhỏ khác ôm bụng cười rũ rượi.

“Ha ha! Nhìn Kobe kìa! Thật bẩn quá là bẩn!”.

“Cậu ta bốc mùi khiếp quá!”.

“Kobe thật quái dị!”.

Kobe chẳng mảy may để ý.

Cậu vẫn lặng lẽ dọn rác trên sông ngày này qua ngày khác.

Sáng hôm ấy, các cô, các bác, các chú hải ly... đứng trên bờ lưu luyến nhìn dòng Sông Xanh lần cuối, chuẩn bị rời đi chỗ khác. Ồ, hình như có điều gì đó khác lạ đang diễn ra ở đây.

“Nhìn kìa! Dòng Sông Xanh đã sạch hơn rồi! Chẳng còn mấy rác nữa!”.

Các bạn của Kobe cũng kịp nhận ra con sông đã sạch hơn trước rất nhiều, rất nhiều.

“Là Kobe đã dọn rác! Hãy đi theo và xem cậu ấy làm gì nào!”.

Lịch cà lịch kịch... Lịch cà lịch kịch...

Kobe cõng cả túi rác khổng lồ trên lưng, ì ạch bước về phía khu rừng.